

[Arbejdsministeren]

nuftigt forslag, og sige, at det fortsat er regeringens opfattelse, at det ikke er et fornuftigt forslag.

Aage Andersen (S):

Hvis man skulle tvinges til at sige noget positivt vedrørende behandlingen af dette lovforslag, så måtte det blive, at det denne gang er kommet til behandling på et så tidligt tidspunkt, at der ingen problemer skulle være med at få det forkastet i denne samling.

Der kan fremføres mange gode grunde til at tage afstand fra dette meget teoretiske lovforslag, der nok i praksis ville vise sig aldeles uanvendeligt. Bl. a. ville denne fremgangsmåde være et klart brud på den hidtidige parlamentariske praksis, hvorefter det er regeringen, der i givne situationer drøfter forholdene med organisationerne og derefter fremlægger sine forslag i folketinget. I den helt aktuelle situation ville den foreslåede arbejdsgruppe, studiekreds, om man vil, i øvrigt komme til at virke som den noksom bekendte hund i et spil kegler, hvilket i sig selv skulle være mere end nok til at afvise forslaget. I øvrigt ville spredningen af opfattelserne i en sådan sammensat arbejdsgruppe være så stor, at det hele ville ende i alenlange diskussioner uden mulighed for at nå noget som helst resultat.

Den fornødne tillid de mange parter imellem ville helt enkelt være umulig at etablere. Den første tanke, der i den forbindelse meldte sig hos mig, var, hvordan fremskridtspartiets og de offentligt ansattes repræsentanter i denne arbejdsgruppe overhovedet skulle kunne komme på talefod med hinanden. Denne bekymring kunne man imidlertid have sparet sig, for ved nærmere læsning af forslaget konstaterer man nemlig, at forslagsstillerne slet ikke har tænkt på de organisationer, der repræsenterer og ene har forhandlingsretten for ca. 300.000 offentligt ansatte. Jeg tænker her på TFU, Tjenestemændenes Fællesudvalg. Jeg tænker på Forbundet for offentligt ansatte m. fl. organisationer. Når disse grupper ikke er tænkt repræsenteret, er det nok i lige grad en konsekvens af forslagsstillernes manglende indsigt i arbejdsmarkedsforhold og af deres velkendte negative indstilling til de offentligt ansatte.

Når man tænker på, hvilket kompliceret netværk af detaljer en overenskomst, eksem-

pelvis mellem finansministeriet og tjenestemændene, består af, og så må konstatere, at fremskridtspartiet i forslaget forestiller sig, at en sådan aftale kan forberedes, måske endda etableres, uden at de implicerede parter overhovedet involveres, ja, så må man tage sig til hovedet og spørge sig selv, under hvilke omstændigheder dette mærkværdige forslag, som jeg på socialdemokratiets vegne skal afvise, er kommet til verden.

Enggaard (V):

Dette forslag er jo i det væsentlige en genfremsættelse af det forslag, som blev fremsat den 8. maj 1979. Jeg skal derfor på venstres vegne i det væsentlige holde mig til de bemærkninger, som ved den lejlighed blev fremsat.

I venstre finder vi, at det bør være parterne på arbejdsmarkedet, der løser spørgsmålet om nye aftaler. Det vil være forkert på forhånd at give offentligheden og parterne det indtryk, at man fra lovgivningsmagts side har indstillet sig på, at de ikke selv kan løse denne opgave. Jeg er bange for, at et forslag som det, vi taler om her, kan bidrage til på forhånd at fratage parterne opfattelsen af, at de både kan og selv bør løse en sådan opgave.

Jeg har bemærket mig i forslagets bemærkninger, at fremskridtspartiet har givet en bedømmelse af, hvilke partier der er varige partidannelser i Danmark. Jeg benytter lejligheden til at udtrykke glæde over, at venstre er en af de varige partidannelser efter fremskridtspartiets opfattelse.

Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag.

Grethe Fenger Møller (KF):

Fremskridtspartiet har begrundet sin genfremsættelse af dette forslag med, at det er muligt, at folketinget bliver nødt til at gribe ind i overenskomstforhandlingerne i 1981, og at det så vil være rimeligt at give folketinget tid og ro til at forberede dette arbejde. Man kunne næsten fristes til at citere Storm P., at det er svært at spå om fremtiden, og der er formentlig ingen, der for øjeblikket ved, om det vil være nødvendigt at gribe ind i overenskomstforhandlingerne i 1981. Det konservative folkeparti håber det ikke. Vi beklager, at det har været nødvendigt for folketinget at